

Fragiele danseressen in Indiase kleding en daarachter de oer-Hollandse blazers van de West-Arnhemse Muziekvereniging. foto Gerard Burgers

Bizar avondje uit op wonderlijke locaties

door **Piet Venhuizen**

ARNHEM - Tegen een zuil in de parkeergarage van de reclassering staat een zwerver te plassen. Als hij even later zijn tragische levensverhaal vertelt, begeleiden hem de melancholieke klanken van een saxofoon en slagwerk. „Ik kom terug, ik kom terug”, schreeuwt de man tot slot. Dan sjokt hij weg achter zijn winkelwagentje. Het gezelschap van circa veertig bezoekers dat op bankjes acteur Jacques Riebeek aan het werk heeft gezien, richt zich op. De gezichten staan ernstig. De zwerver heeft indruk gemaakt, al duurde de voorstelling maar twaalf minuten. Dan schuifelt iedereen de parkeergarage uit, op naar een nieuwe voorstelling. Dit is de première van jaargang 2012 van Prateur, twaalf minivoorstellingen met driehonderd amateurs en professionals op twaalf locaties in het Rijnbooggebied. Vanavond is alleen route Oost te bezoeken: zes voorstellingen tussen het Paradijs en de Helstraat. Op andere avonden is West aan de beurt of West en Oost tegelijk.

De Plaats, het muziektheatergezelschap dat Prateur heeft georganiseerd, laat zich graag inspireren door de plaats waar wordt gespeeld. In Rijnboog, een gebied dat een ander aanzicht moet krijgen, staan dit jaar verhalen over herschepping op het programma. Dat is de diepere laag. Maar voor

het publiek is dit bezoek aan theater op wonderlijke locaties vooral een avontuurlijk en bizar avondje uit. Een stukje opera van Wagner door het goedgeklede Gelders Opera- en Operettegezelschap in de helverlichte en daardoor razend sfeerloze Langstraatgarage. Een koor dat in het Paradijs vanaf een balkon staat te zingen, met op de grond een zanger met gitaar en hoog op de Eusebiustoren dansers. Een scène in een restaurant die wordt opgevoerd op daken en trappen achter de Weerdjesstraat. Elke voorstelling is heel anders en dat is juist het leuke. Al heel wonderlijk is de Indiase dansvoorstelling in een houten huis op een ponton op de Rijn met muziek van de West-Arnhemse Muziekvereniging. Fragiele vrouwen in prachtige gewaden en dan die oer-Hollandse blazers in fanfare-uniform erachter.

Het meest ontwapenend is ongetwijfeld de voorstelling waarin een zwart meisje, gespeeld door Ninie de Kom, zich afvraagt of zij wel een echt Nederlands meisje is. Dansers dansen in een jarenvijftigedecor, toen Nederland nog wit en gezellig was, zegt het meisje. Zij weet het publiek te veroveren. Kort na half tien is alles al weer afgelopen. Je loopt niet bedwelmd naar huis, zoals je na een film of een toneelstuk kunt zijn. Daar waren de voorstellingen te kort en beperkt voor. Maar in zijn beperktheid is Prateur wel meesterlijk.